

U
C
E
N
I
C
I
E

Rugăciunea Care Mută Munții

Gordon Lindsay

Alfa Omega Publishing

Publicată în original în limba engleză sub titlul:
Prayer That Moves Mountains by Gordon Lindsay
Christ For the Nations
P.O. Box 769000, Dallas TX 75376-9000
Copyright © by Gordon Lindsay

Tradusă și publicată cu permisiune.
Toate versetele sunt preluate din traducerea Cornilescu a Bibliei.

Traducere: Ionela Băloi
Corectură: Daniela Groza
Grafică copertă: Iulia Zarate Crihălmean
Tehnoredactare și adaptare grafică: Gabi Giulușan

Versiunea în limba română: Rugăciunea care mută munții

Editura Alfa Omega Publishing
CP 1141, OP 8, Timișoara
300890, România
Tel/Fax: +(40) 256-284.912
E-mail: comenzi@alfaomega.tv
Comenzi on-line: www.alfaomega.tv/magazin

ISBN 978-973-1734-80-4

Capitolul 1

Rugăciunea care mută munții

Isus a zis în Matei 21 : 21 – 22: „Adevărat vă spun că, dacă veți avea credință și nu vă veți îndoii, veți face nu numai ce s-a făcut smochinului acestuia; ci chiar dacă ați zice muntelui acestuia: „Ridică-te de aici și aruncă-te în mare”, se va face. Tot ce veți cere cu credință, prin rugăciune, veți primi.”

Puterea de a muta munții! Aceasta este ceea ce a zis Isus că ai putea avea. Promisiunea Lui a inclus și mai multe - „toate lucrurile”. Sună prea bine ca să fie adevărat, dar este adevărat.

Prietene, poate că în acest moment ești doborât de o povară grea. Poate tu sau un membru al familiei tale are o boală gravă. Poate că te confrunți cu probleme financiare. O soluție pentru fiecare problemă este chiar în mâinile tale. Tu, care ești bolnav, în propria ta cameră este puterea care te poate elibera de fiecare boală sau durere a ta!

Puterea de muta munții! Da! Dar trebuie să știi secretul care eliberează această putere. Doar să-ți dorești ca lucrurile să se schimbe în bine nu o să-ți aducă rezultate. Poate că, deja, ai descoperit acest lucru. Dar felul potrivit de putere – felul despre care a vorbit Isus atunci când a zis: „Dacă veți cere ceva în Numele Meu, voi face.” (Ioan 14 : 14) – o să aducă răspunsul la rugăciune.

Poate că una dintre cele mai obișnuite căi prin care credința oamenilor este diminuată este prin presupunerea că nu e voia lui Dumnezeu ca să răspundă la rugăciunile lor. Deși este adevărat că, uneori, oamenii cer lucruri care nu sunt după voia Lui, multe lucruri cerute de la Dumnezeu sunt în armonie cu voia Lui descoperită. Este voia lui Dumnezeu ca fiecare creștin să fie sănătos. Este voia lui Dumnezeu ca fiecare credincios să aibă victorie asupra fricii și opresiunii. Este voia lui Dumnezeu ca zi de zi nevoile copiilor Săi să fie împlinite. Este voia lui Dumnezeu ca cei ce sunt în Trupul lui Hristos să aibă bucuria Domnului în inimile lor. Este voia lui Dumnezeu ca tu să prosperi și să ai sănătate la fel cum prosperă și sufletul tău. (3 Ioan 2)

Să o spunem clar. Dumnezeu nu dorește ca poporul Său să se resemneze în fața eșecului și a înfrângerii. El dorește ca poporul Său să aibă rezultate reale din rugăciune – așa cum au obținut oamenii din zilele Bibliei. Rugăciunea este o parte esențială a vieții de zi cu zi. Atunci când știi secretul rugăciunii, miracolele vor deveni parte din viața ta. Privește la răspunsurile mărețe ale Domnului la rugăciunile relatate în Biblie. În zilele bătrâneții sale, Avraam și-a dorit un copil de la soția lui, Sara. În mod miraculos, Dumnezeu a întărit pântecul Sarei ca ea să poată să nască un fiu.

Iacov, nepotul lui Avraam, a căutat aventură, dar mai târziu a devenit un prinț al lui Dumnezeu. Știind că fratele său, Esau, se îndrepta spre el cu o armată căutând răzbunare, el s-a luptat cu Dumnezeu în timpul unei nopți de rugăciune. Iacov a triumfat cu Dumnezeu, așa că Dumnezeu a triumfat peste Esau. (Geneza 32 și 33)

Ierusalimul a fost invadat de o forță superioară a asirienilor care au izbutit mereu în toate luptele lor anterioare. Trupele lui Ezechia nu se potriveau pentru o așa

mare armată, așa că el s-a rugat, iar în acea noapte un înger al Domnului a lovit oastea invadatorilor. Până dimineața au murit 185 000 de bărbați. (2 Împărați 19 : 15 – 35)

La scurt timp după aceea, Ezechia a fost bolnav pe moarte. În mod natural nu mai exista nici o speranță de vindecare. Dar Ezechia și-a întors fața spre perete și s-a rugat Domnului. Ca și rezultat, încă 15 ani au fost adăugați la viața lui. (2 Împărați 20 : 1 – 11)

Ilie s-a rugat și a cerut Domnului să redea viața copilului văduvei din Sarepta. Niciodată înainte nu a mai fost înviată o persoană. Nu a existat nici un caz anterior de înviere din morți. Totuși, rugăciunea lui Ilie a făcut ca băiatul mort să învie. (1 Împărați 17 : 20 – 23)

Daniel s-a rugat pentru restaurarea Ierusalimului care a stat în ruină de pe vremea invaziei lui Nebucadnețar. Profetul credincios a trăit ca să vadă pe regele Cyrus dând un decret prin care permitea tuturor evreilor care doresc, să se întoarcă și să își rezidească cetatea. (Daniel 9)

Petru a fost aruncat în închisoare cu ordin de execuție, dar Biserica s-a rugat fără încetare pentru eliberarea lui și un înger al Domnului l-a vizitat pe Petru în închisoare, l-a trecut de gărzi și l-a eliberat. (Faptele Apostolilor 12 : 3 – 11)

Dumnezeu a răspuns rugăciunii pentru fiecare nevoie posibilă a poporului Său și în fiecare circumstanță. Fie că a fost vorba de vindecare de boli, de un miracol pentru aprovizionare, ferire de pericol, călăuzire divină, salvare a unui om care murea de sete sau pentru înțelepciune pentru a conduce o împărăție, indiferent care a fost nevoia, Dumnezeu a răspuns rugăciunii făcute cu credință.

Isus a zis: „Cereți, și vi se va da; căutați și veți găsi; bateți, și vi se va deschide. Căci oricine cere capătă; cine caută găsește; și celui ce bate i se deschide.” (Matei 7 : 7 – 8). Ce înseamnă acest lucru? Înseamnă că există o putere invizibilă în noi, capabilă să lucreze în orice problemă, să anticipeze fiecare nevoie și să ofere orice este necesar – o putere așa de mare încât poate muta munții dacă este nevoie. Sună acest lucru prea bine ca să fie adevărat? Așa cum Dumnezeu este adevărat, la fel sunt și promisiunile Sale. Și rugăciunile tale pot avea răspuns – dacă îți aloți timp ca să afli care este secretul.

Capitolul 2

Secretul prezenței lui Dumnezeu

În prima predică a lui Isus Hristos, El a stabilit câteva principii importante care duc la desfășurarea cu succes a rugăciunii. Isus a fost interesat doar de rugăciunea care a adus răspunsul și care, dacă era nevoie, putea muta munții.

A fost obiceiul lui Isus de a lovi direct în inima problemei. El știa ce este esențial. El nu trebuia să le spună oamenilor să se roage – acel instinct a fost născut în inimile lor. Cei mai ignoranți păgâni s-au rugat. Profeții lui Baal s-au rugat. Fariseii ipocriți se rugau. Isus era interesat în a le arăta credincioșilor modul corect de rugăciune, ca ei să poată avea parte de miracole în răspunsul la rugăciunile lor.

Camera secretă

Isus a pornit de la început. A arătat că rugăciunea adevărată este legătura strânsă cu Ființa Supremă – Dumnezeu, Tatăl. Rugăciunea e un act solemn și trebuie făcut în mod corect. El a zis că înainte ca cineva să se roage, trebuie să se separe de oameni și să se asigure că nu va fi deranjat. Nu se poate să ai o legătură strânsă cu cineva și cu Dumnezeu în același timp. Isus a spus că cel care vrea să se roage trebuie să meargă în camera sa, să închidă ușa și apoi să se roage Tatălui Ceresc care „vede în ascuns”.

Pentru a scoate în evidență acest lucru, El a menționat de fariseii care se rugau la colțurile străzii pentru a fi văzuți de oameni și i-a avertizat pe ucenici ca să nu fie la fel ca ei.

„Când vă rugați, să nu fiți ca fățarnicii, cărora le place să se roage stând în picioare în sinagogi și la colțurile ulițelor, pentru ca să fie văzuți de oameni. Adevărat vă spun că și-au luat răsplata. Ci tu, când te rogi, intră în odăița ta, încuie-ți ușa și roagă-te Tatălui tău, care este în ascuns; și Tatăl tău, care vede în ascuns, îți va răsplăti.” (Matei 6 : 5, 6)

De ce trebui să stai singur atunci când te rogi? Pentru că prin rugăciune tu intri în prezența lui Dumnezeu. Când te rogi trebuie să fii conștient de faptul că te apropii de Creatorul tău, de Cel care este vrednic de toată reverența și respectul tău. Scriitorul Vechiul Testament a spus în mod înțelept:

„Nu te grăbi să deschizi gura, și să nu-ți rostească inima cuvinte pripite înaintea lui Dumnezeu; căci Dumnezeu este în cer, și tu, pe pământ, de aceea să nu spui vorbe multe.” (Eclesiastul 5 : 2)

Aproape fiecare om știe că Dumnezeu este în cer, dar secretul cel mai mare al rugăciunii este să realizezi și să înțelegi că El este, de asemenea, în fiecare cameră în care te afli. Conștientizarea faptului că Dumnezeu este prezent face ca rugăciunea să fie esențială și puternică. Când realizezi că Dumnezeu este în fiecare cameră în care te afli, nu vei mai fi nepăsător în conversația cu El. Așa cum a zis Isus: „Când vă rugați, să nu bolborosiți aceleași vorbe, ca păgânii, cărora li se pare că, dacă spun o mulțime de vorbe, vor fi ascultați.” (Matei 6 : 7) Dumnezeu este în cer, dar este și pe pământ. Când

David a fost urmărit de Saul, a fost tentat să creadă că Dumnezeu era așa de departe încât nu putea să-l salveze la timp. (1 Samuel 27 : 1) David a învățat că oriunde se afla, Dumnezeu era prezent acolo. A știut aceasta deși în Psalmul 139 : 6 – 10 a recunoscut că nu a înțeles pe deplin acest lucru.

„O știință atât de minunată este mai presus de puterile mele: este prea înaltă ca s-o pot prinde. Unde mă voi duce departe de Duhul Tău și unde voi fugi departe de fața Ta? Dacă mă voi sui în cer, Tu ești acolo; dacă mă voi culca în Locuința morților, iată-Te și acolo; dacă voi lua aripile zorilor și mă voi duce să locuiesc la marginea mării, și acolo mâna Ta mă va călăuzi, și dreapta Ta mă va apuca.”

Dumnezeu este peste tot – El nu vine și nu pleacă

Dumnezeu este pretutindeni. El nu vine și nu pleacă. El este marele EU SUNT! Isus a zis că închinarea pentru Dumnezeu nu trebuie limitată la un loc anume sau la un timp anume. Femeia din Samaria a vrut să știe care era locul potrivit pentru închinare – Ierusalimul sau un munte din apropiere. Această întrebare a fost subiectul unei controverse aspre din zilele acelea, iar femeia s-a gândit că aceasta este o oportunitate de aur pentru a obține răspunsul unui profet. Isus a răspuns întrebării ei într-un mod în care nu se aștepta.

El a zis: „Femeie, crede-Mă că vine ceasul când nu vă veți închina Tatălui, nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim... Dar vine ceasul, și acum a și venit, când închinătorii adevărați se vor închina Tatălui în duh și în adevăr; fiindcă astfel de închinători dorește și Tatăl.” (Ioan 4 : 21, 23)

Cât de diferite ar fi viețile oamenilor dacă ar recunoaște faptul că o altă lume este cu ochii pe ei! Chiar să știe și că îngerii sunt aproape. (Psalmul 34 : 7) Mai mult decât prezența îngerilor este prezența lui Dumnezeu care vede totul, observă totul și înregistrează totul. Nu putem ascunde nimic de El. „Și, fără credință, este cu neputință să fim plăcuți Lui! Căci cine se apropie de Dumnezeu trebuie să creadă că El este și că răspundește pe cei ce-L caută.” (Evrei 11 : 6)

Noi trebuie să recunoaștem prezența lui Dumnezeu

Recunoscând prezența lui Dumnezeu ne este mai ușor să ne rugăm și să avem credință. Deși Dumnezeu nu este vizibil prezent, El oricum este prezent. Recunoscând această prezență actuală a lui Dumnezeu, rugăciunea nu mai este o sarcină, ci o bucurie supremă. Domnula spus în mod clar că prezența lui Hristos este întotdeauna cu poporul Său.

„Drept răspuns, Isus i-a zis: „Dacă Mă iubește cineva, va păzi Cuvântul Meu, și Tatăl Meu îl va iubi. Noi vom veni la el și vom locui împreună cu el.” (Ioan 14 : 23)

Moise a devenit marele mijlocitor al Vechiului Testament. Când copiii lui Israel au păcătuit, iar Domnul a refuzat să mai continue călătoria cu ei spre Canaan, El a dorit

să trimită îngerul Lui, dar Moise nu a vrut acest lucru: „Dacă nu mergi Tu însuși cu noi, nu ne lăsa să plecăm de aici.” (Exodul 33 : 15) Moise a continuat să se roage Domnului pentru acest lucru, iar Dumnezeu i-a zis:

„Voi merge Eu însumi cu tine și îți voi da odihnă.” Domnul vorbea cu Moise față în față, cum vorbește un om cu prietenul lui” (Exodul 33 : 14, 11)

A venit ziua când Isus trebuia să-și lase ucenicii. Cât au tânjit ca El să rămână cu ei! Dar Isus le-a explicat de ce trebuie să plece: „dacă nu Mă duc Eu, Mângâietorul nu va veni la voi...” (Ioan 16 : 7) Prin Duhul Sfânt, Isus poate să fie prezent și nu doar cu unii, ci cu credincioșii de pretutindeni. Astfel, Își împlinește promisiunea care spune: „Căci acolo unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor.” (Matei 18 : 20)

Care este primul secret al rugăciunii? Care este secretul mutării munților prin rugăciunea cu credință? Prima cerință este recunoașterea prezenței Celui care a creat munții. Recunoașterea că Isus Hristos este cu tine în fiecare moment. Apoi va fi ușor să recunoști prezența lui Dumnezeu atunci când te rogi. Începe să recunoști și să practici prezența lui Hristos în viața ta.

Capitolul 3

Secretul gloriei

Vrei ca să știi secretul rugăciunii care va muta munții – secretul rugăciunii care va schimba lucrurile, care va atinge resursele infinite ale Dumnezeului Atotputernic, care va face invizibilul să devină vizibil, care va elibera puterea cerului pentru beneficiul umanității? Ei bine, poți învăța secretul, dar trebuie să dorești să urmezi regulile lui Dumnezeu.

Ucenicii au zis: „Doamne, învață-ne cum să ne rugăm”

În descrierea rugăciunii Domnului Isus din Luca 11 : 1 – 4, ucenicii au zis lui Isus: „Doamne, învață-ne cum să ne rugăm.” A existat un motiv pentru care au cerut acest lucru. Ucenicii L-au văzut pe Isus cum vindeca bolnavii. L-au văzut pe Isus vindecând leproșii prin atingerea mâinii Sale. Au fost martorii puterii Sale de vindecare a orbilor și a surzilor. La cuvintele Lui vântul înceta să mai bată – în timp ce vorbea El, valurile înfuriate ale mării au fost potolite. Cum a fost El în stare să facă toate aceste lucruri? Care a fost secretul unei așa mari puteri? La început totul părea a fi un mister, dar treptat, ucenicii au învățat secretul. Isus a avut această putere pentru că El știa cum să se roage! Curând au vrut să învețe cum să se roage și ei. Într-o zi L-au întrebat pe Isus dacă îi poate învăța cum să se roage.

Domnul nu a ezitat să răspundă cererii lor. El nu păstra secretele pentru El. Adesea, oamenii au încercat să monopolizeze puterea, dar nu și Hristos. El a venit în lume ca să învețe pe alții să facă ceea ce a făcut El. El dorea ca ucenicii Săi să învețe să facă lucruri chiar mult mai mari (Ioan 14 : 12). Da, El i-a învățat cum să se roage și a început prin a le spune să se roage în acest mod: „Tatăl nostru care ești în ceruri! Sfințească-se Numele Tău” (Matei 6 : 9) A încheiat apoi modelul de rugăciune cu aceste cuvinte: „Căci a Ta este Împărăția și puterea și slava în veci. Amin!” (Matei 6 : 13) În aceste propoziții Hristos a dezvăluit un al doilea mare secret al rugăciunii: rugăciunea care ajunge la Dumnezeu începe și se termină cu adorarea!

Rugăciunea începe cu adorarea

Dumnezeu este bun și minunat. Tot ceea ce ești sau vei fi este în totalitate datorită Lui, dăătorul „oricărui dar bun și desăvârșit” (Iacov 1 : 17). Așadar, ca și creație pentru Creatorul ei, tu și eu suntem datori să dăm lui Dumnezeu închinarea și adorarea noastră sinceră. Adorarea este primul element în rugăciune.

Aici greșesc unii. Ei se gândesc la rugăciune ca la un mijloc de a primi ajutor în împrejurări critice. E adevărat, acesta este un scop al rugăciunii, dar, cu siguranță, nu este singurul scop. Dacă e nevoie, Dumnezeu va muta munții sau va opri Soarele și Luna din

cursul lor pentru a-i ajuta pe copiii Lui. Dar El vrea ceva din rugăciunea noastră. Ce ar putea dori Dumnezeu? El, Cel care este veșnic, Cel Atotsuficient - ce ar putea un om simplu să-i ofere Lui, Cel care conduce Universul?

Este un lucru pe care Dumnezeu îl caută și-l vrea de la noi: adorarea. De vreme ce făptura datorează totul Creatorului ei, este drept și potrivit ca fiecare să se închine Lui. Noi ar trebui să-L lăudăm pe Domnul în fiecare zi din viețile noastre. Așa cum declară și ultimul verset din cartea Psalmilor: „Tot ce are suflare să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul!” (Psalmul 150 : 6).

În primul capitol am menționat de femeia de la fântâna lui Iacov. Ea a întrebat care este cel mai bun loc de închinare. Hristos i-a dat una dintre cele mai mari revelații ale Sale. El a zis: „Dar vine ceasul, și acum a și venit, când închinătorii adevărați se vor închina Tatălui în duh și în adevăr; fiindcă astfel de închinători dorește și Tatăl” (Ioan 4 : 23).

Dumnezeu cere un singur lucru de la rasa umană – un singur lucru pe care îl pot oferi oamenii – închinarea în duh și adevăr.

Când a fost Isus pe pământ, El a arătat faptul că oamenii religioși ai zilei făceau rugăciuni într-un anumit mod. O sectă susținea că bărbații ar trebui să-l laude pe Dumnezeu doar în Ierusalim. O alta a zis că modul corespunzător de închinare era pe Muntele Garizim din Samaria. Dar Isus a zis că nici Ierusalimul și niciun anumit munte nu e necesar ca oamenii să se roage. Dumnezeu este Duh; El este pretutindeni. De aceea, El dorește ca fiecare să I se închine Lui oriunde s-ar afla. Dumnezeu dorește o astfel de închinare.

Satana concurează cu Dumnezeu pentru închinarea oamenilor. Când cel rău L-a ispitit pe Hristos, el I-a promis lui Isus împărățiile și gloria acestei lumi dacă se va pleca și I se va închina lui (Matei 4 : 9). Isus a respins oferta Satanei și i-a zis că închinarea este doar pentru Dumnezeu.

Observați cum Hristos a adus mulțumiri și laude lui Dumnezeu în timp ce se ruga. Prima Sa rugăciune relatată a fost: „Te laud, Tată, Doamne al cerului și al pământului, pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți, și le-ai descoperit pruncilor” (Matei 11 : 25) Înainte ca Isus să-l învie pe Lazăr din mormânt, El a mulțumit lui Dumnezeu pentru că L-a ascultat (Ioan 11 : 41) I s-a spus să certe copiii în timp ce Îl lăudau pe Dumnezeu, dar în schimb, El a zis: „Oare n-ați citit niciodată cuvintele acestea: <<Tu ai scos laude din gura pruncilor și din gura celor ce sug?>>” (Matei 21 : 16).

Secretul laudei și mulțumirii este important în arta rugăciunii. Intrați în prezența lui Dumnezeu cu laudă. Aduceți cererile voastre cu mulțumiri înaintea lui Dumnezeu. Lăudați-L pentru ceea ce a făcut deja. Puterile cerului și ale pământului, puterea de a muta munții este la dispoziția celor care au învățat care este secretul laudei. Incepeți astăzi să aveți obiceiul de a dăruii mulțumiri pentru Dumnezeu. (Evrei 13 : 15)

Capitolul 4

Secretul viziunii asupra lumii

Iată, dar, cum trebuie să vă rugați:... vie Împărăția Ta; facă-se voia Ta, precum în cer și pe pământ.” (Matei 6 : 9, 10)

„Se va întâmpla în scurgerea vremurilor că muntele Casei Domnului va fi întemeiat ca cel mai înalt munte; se va înălța deasupra dealurilor, și toate neamurile se vor îngrămădi spre el... El va fi Judecătorul neamurilor, El va hotărî între un mare număr de popoare; așa încât din săbiile lor își vor făuri fiare de plug, și din sulițele lor cosoare; niciun popor nu va mai scoate sabia împotriva altuia și nu vor mai învăța războiul.” (Isaia 2 : 2, 4)

Declarația lui Isus despre rugăciunea care are puterea ca să mute munții încurcă, adeseori, pe oameni. Ei cred că acest cuvânt „munți” trebuie să fie la modul figurativ. Cu siguranță că Domnul nu a intenționat să spună că un munte adevărat se va muta prin rugăciune.

Este adevărat că acest cuvânt, *munți*, este, adesea, folosit în mod figurativ în Scriptură, dar aceasta nu micșorează forța promisiunii lui Hristos. Cuvântul „munți” este adesea folosit în mod simbolic pentru o împărăție. Despre Împărăția lui Hristos se vorbește în Daniel 2 : 35 ca despre „un munte mare” care „a umplut tot pământul”.

În Isaia 2 : 2, proorocul vorbește despre „Muntele Casei Domnului”, referindu-se la Împărăția lui Dumnezeu care urmează să fie stabilită pe pământ. Este o împărăție care va avea ca rezultat o pace universală, „așa încât (națiunile) din săbiile lor își vor făuri fiare de plug, și din sulițele lor cosoare”. (Isaia 2 : 4)

Să ne punem această întrebare. Cum va fi acest „Munte al Casei Domnului” - Împărăția lui Dumnezeu - stabilită pe pământ? Va veni ca și rezultat al rugăciunilor poporului lui Dumnezeu! Isus a arătat acest lucru în rugăciunea pe care El a învățat-o ucenicilor: „Iată, dar, cum trebuie să vă rugați:... vie Împărăția Ta; facă-se voia Ta, precum în cer și pe pământ.” (Matei 6 : 9, 10)

Hristos nu ar cere poporului Său ca să se roage pentru ceva ce se va întâmpla oricum. El nu a zis niciodată credincioșilor ca să se roage ca Soarele să răsară, pentru că oricum va răsări. Dar a zis Bisericii Sale să se roage ca să vină Împărăția Sa - o împărăție care va întrece toate împărățiile acestei lumi. (Apocalipsa 11 : 15; 16 : 20).

Împărăția trebuie să vină întâi în inimile oamenilor

Trebuie să ne rugăm până când va cădea din cer Împărăția? Nu. Isus a fost foarte clar când a spus că nu va veni în acest mod. „El le-a zis: „Împărăția lui Dumnezeu nu vine în așa fel ca să izbească privirile. Nu se va zice: „Uite-o aici!” sau: „Uite-o acolo!” Căci iată că Împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru.” (Luca 17 : 20, 21) Hristos trebuie să domnească *in* inimile oamenilor înainte ca să domnească *peste* ei. Lucrarea

supremă a urmașilor lui Hristos este să predice Împărăția lui Dumnezeu, ca aceasta să intre în inimile oamenilor. Hristos a spus foarte clar aceasta: „Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul.” (Matei 24 : 14)

Dumnezeu, de la tronul Său măreț, privește peste pământ și vede durerea, vede necazul cauzat de păcat și de nerespectarea legii. El tânjește ca întregul pământ să fie salvat. Atât de mult a iubit El lumea, încât a dat pe Singurul Lui Fiu. El așteaptă ca mulțimile care nu au auzit niciodată de numele lui Isus să fie evanghelizate. Ce face Biserica în această privință?

Adevărul este că rugăciunile Bisericii sunt slabe din cauza viziunii restrânse. Un mare număr de creștini se roagă doar pentru interesele personale. Câte biserici sunt cu adevărat interesate de evanghelizarea lumii? Câte biserici manifestă un interes față de lucrarea lui Dumnezeu în afara propriilor confesiuni? Evanghelizarea lumii este posibilă doar prin *unirea efortului întregului trup al lui Hristos*. Doar atunci lumea va crede că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu.

„Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine, și Eu în Tine; ca și ei să fie una în Noi, *pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis*.” (Ioan 17 : 21)

Acum este vremea ca Biserica să se roage așa cum ne-a învățat Isus: „vie Împărăția Ta; facă-se voia Ta, precum în cer și pe pământ” (Matei 6 : 10). Lăsați ca Biserica să se roage ca membrii ei să devină una și lumea să creadă că Isus Hristos este, într-adevăr, trimis de la Tatăl. Cei care se vor ruga această rugăciune altruistă se vor ruga, de asemenea: „Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi” (Matei 6 : 11) și nu vor avea mult de așteptat ca să primească răspunsul.

La scurt timp după convertirea noastră, Dumnezeu ne-a dat o viziune legată de trezirea omenirii. Chemarea Evangheliei mi-a absorbit întreaga mea ființă până acolo încât toate celelalte ambiții din viață au pălit. Am aflat că, mai degrabă aș predica Evanghelia decât să fac orice altceva în lume.

Cea mai mare parte a lucrării noastre a fost făcută în timpul anilor de necaz. Acelea au fost zilele când cineva putea dovedi dacă are sau nu chemare din partea lui Dumnezeu. Adesea, un evanghelist vedea că dragostea oferită valora la sfârșitul săptămânii în jur de 3 – 5 \$. Dar, oricât de mică era răsplata financiară, eu și soția mea putem spune cu adevărat că niciodată nu am avut nici cea mai mică tentație de a renunța la lucrarea de misiune.

Într-un aspect, însă, am fost foarte nemulțumiți. Rezultatele nu erau în proporție cu nevoia copleșitoare. Biserica îi câștiga pe cei pierduți, unul după altul, dar aceasta nu era nici cât o picătură într-un ocean în ceea ce privește evanghelizarea mondială. S-a declarat foarte clar în Scriptură faptul că Dumnezeu a intenționat ca Evanghelia Împărăției să fie predicată la toate națiunile. El a zis: „Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură” (Marcu 16 : 15). Dar la gradul la care se făcea aceasta, puteam vedea că sarcina respectivă nu ar fi împlinită vreodată.

În timpul acelor zile Dumnezeu ne-a arătat – la fel ca și la mulți alții – că urmează o trezire care va atinge mulțimile de oameni. O trezire care va atinge întreaga lume! O trezire care va atinge zecile de mii de oameni!

Dumnezeu a trimis apoi trezirea! Am fost aduși în mijlocul trezirii printr-o

serie de miracole ciudate. A fost privilegiul meu și al soției mele să fim parte din organizație, la prima întâlnire a celor implicați în această revelație. Cu trecerea timpului, a fost o mare bucurie pentru noi să ne vedem colegii participând în campanii foarte mari în țările străine – atingând cu Evanghelia zeci, chiar sute de mii de oameni. Națiuni întregi au fost provocate pentru Cuvântul lui Dumnezeu. În locurile unde misionarii au muncit din greu ani de zile, obținând rezultate slabe, au venit revelații extraordinare. Trezirea s-a dovedit a fi de o așa anvergură cum nu a mai fost vreodată în istorie.

Mulțumim Domnului pentru cei care au primit viziunea asupra lumii. Prin rugăciunea: „vie Împărăția Ta; facă-se voia Ta, precum în cer și pe pământ” din Matei 6 : 10, aceștia primesc o mare răsplătire. Acesta este doar un indiciu despre ceea ce urmează să vină. În fața Bisericii stă un timp de realizări și mai mari. Este vremea să ne rugăm pentru trezirea care să atingă mai mulți oameni decât a făcut-o vreodată. Fie ca Dumnezeu să dea trupului lui Hristos o viziune de trezire a lumii – o trezire care trece de organizații sau confesiuni, o trezire care să cuprindă întreaga Biserică. Cei care se roagă „vie Împărăția Ta”, vor vedea că nevoile lor personale vor fi împlinite.

Dacă am învăța secretul mutării munților prin rugăciune, atunci trebuie să acceptăm o viziune asupra lumii. Trebuie să ne rugăm pentru secerișul lumii, pentru evanghelizarea miliardelor de suflete care sunt fără Hristos. Trebuie să ne rugăm ca Împărăția lui Dumnezeu să vină și voia Lui să se facă pe pământ. Cel care se roagă această rugăciune în mod altruist va vedea munții mutându-se – și propriile nevoi vor fi împlinite.

Capitolul 5

Secretul rugăciunii după voia lui Dumnezeu

Facă-se voia Ta, precum în cer și pe pământ (Matei 6 : 10).

Chiar dacă aș avea toată credința, așa încât să mut și munții, și n-aș avea dragoste, nu sunt nimic.” (1 Corinteni 13 : 2)

Dumnezeu ne-a promis putere ca să mutăm munții, dar trebuie să ne asigurăm că mutăm munții pe care El dorește să-i mute. Dumnezeu nu-și arată puterea fără vreun motiv, nici nu face demonstrații speciale pentru amuzament. Mutarea muntelui nu are nici un beneficiu dacă nu împlinește un scop după voia lui Dumnezeu – și dacă acțiunea nu este motivată de dragostea pentru umanitate. Așa cum a zis Pavel, credința de a muta munții este zadarnică fără dragoste.

Factorul important este voia lui Dumnezeu. Este necesar ca atunci când te rogi „Facă-se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ” să cauți ca voia lui Dumnezeu să se facă în viața ta. Așa cum este scris în 1 Ioan 5 : 14: „Îndrăzneala pe care o avem la El este că, dacă cerem ceva după voia Lui, ne ascultă.”

Omenirea este capodopera lui Dumnezeu

Omul este gloria încununată a creației lui Dumnezeu. Acesta a fost creat după chipul și după plăcerea lui Dumnezeu și i s-a dat stăpânirea asupra pământului. Casa lui a fost în grădina Edenului, iar în acest Paradis nu a existat păcat, boală, durere, suferință sau moarte. Înainte ca omul să aleagă să nu asculte de Dumnezeu, toate lucrurile s-au mișcat pe orbita voii perfecte a lui Dumnezeu. În grădina s-a făcut o alegere rea și omenirea a ieșit din voia lui Dumnezeu. Dumnezeu a ales ca și măsură de salvare a rasei umane trimiterea lui Hristos în lume. Cei care sunt salvați au tot ceea ce au avut Adam și Eva – chiar mai mult. Prin Hristos fiecare lucru bun este disponibil de cerut. Așa cum a zis Isus:

„De aceea și Eu vă spun: cereți, și vi se va da; căutați, și veți găsi; bateți, și vi se va deschide. Fiindcă oricine cere capătă; cine caută găsește; și celui ce bate i se deschide.” (Luca 11 : 9, 10) Atunci de ce atât de mulți copii ai lui Dumnezeu par neputincioși în însușirea promisiunii? De ce rugăciunile lor nu primesc răspuns? De ce se întâmplă în viețile lor atât de puține miracole? Oare lipsește ceva în viețile lor, ceva care îi privează de beneficiul promisiunii?

Misterul rugăciunii fără răspuns

Există un mod de a despacheta misterul rugăciunii fără răspuns. Dumnezeu are un exemplu și un scop pentru fiecare persoană născută în această lume. Cel mai mareț

moment din experiența unui creștin este să descopere scopul existenței sale.

Când un creștin operează după voia lui Dumnezeu pentru viața lui, puterile cerului și ale pământului lucrează pentru binele lui. „Toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, și anume spre binele celor ce sunt chemați după planul Său.” (Romani 8 : 28) Când un om devine dedicat în totalitate voii lui Dumnezeu, acesta va descoperi că cele mai ofensatoare probleme ale vieții au un mod misterios de a se rezolva. Cum se întâmplă acest lucru? Dumnezeu, Cel care a creat planetele, Soarele, Luna și stelele, și Cel care le face să-și urmeze drumul lor stabilit de către voia Sa irezistibilă, face ca toate lucrurile din viața noastră să meargă, de asemenea, pe orbita corespunzătoare.

Cum ne-a arătat Dumnezeu voia lui prin zidirea lui Hristos pe ramura națiunilor

Importanța voii lui Dumnezeu în realizarea oricărui lucru valoros în timp a devenit foarte clară prin lucrarea noastră cu „Vocea Vindecării”. În anul 1951 am intenționat să avem clădiri de birouri în Dallas. La acea vreme nu aveam bani ca să plătim acest proiect.

Știam că această mișcare trebuie să fie în totalitate după voia divină a lui Dumnezeu pentru a avea succes. Ne-am rugat zilnic. La un moment dat am fost pregătiți să ne mutăm, dar Dumnezeu ne-a oprit. Cei care așteaptă în Domnul nu pot fi grăbiți. Am continuat să ne rugăm. În sfârșit, a venit ora în care Dumnezeu ne-a zis: „Acum este timpul. Ridicați-vă și construiți.” Am fost siguri că ne-am mișcat în voia lui Dumnezeu.

Fiecare pas trebuia făcut după ce ne-am rugat foarte atent. Mai întâi a trebuit să alegem un loc pentru clădire. Aproape că am ajuns la o înțelegere asupra unui lot de pământ, dar ne-a împiedicat detaliul tehnic legal, neașteptat. Mai târziu am aflat că nu ar fi fost potrivit pentru creșterea noastră pe viitor. Nu înțelegeam pe deplin ce avea Dumnezeu pregătit pentru noi. Dar Dumnezeu ne-a păzit de la a face greșeli. În acest timp, am avut șansa să localizăm o bucată de proprietate care ar fi putut împlini nevoile noastre. Mandatul de planificare a orașului a intenționat să împartă zona pentru reședințe, dar prin eroarea unui cleric am avut permisiunea de a construi. Deși greșeala a fost descoperită, persoana mandatată s-a hotărât să ne lase să continuăm. Am simțit că locația a fost ideală și că Dumnezeu ne-a dăruit-o.

A venit acum momentul critic. Dacă Dumnezeu era implicat, El trebuia să ne asigure cei 20 000 de dolari de care aveam nevoie într-un timp scurt. Ne-a răspuns Dumnezeu? Da, a răspuns! Miracolul a avut loc și în câteva luni am avut o frumoasă clădire ridicată. Dar era numai o mică parte din ceea ce urma să avem nevoie în următorii câțiva ani.

Curând, lucrarea HRISTOS PENTRU NAȚIUNI a cerut ca să ne extindem, dar de unde vor veni banii necesari? Dumnezeu ne-a dat răspunsul într-un mod neașteptat. Mi-a binecuvântat lucrarea de misiune prin scriere. M-a ajutat nu doar ca să pot să am grijă de familia mea, ci și să continui programul nostru de expansiune. În plus, am primit câteva daruri generoase care ne-au permis să mergem înainte în mod rapid. Apoi am construit birouri auxiliare pentru departamentul unei misiuni. Am ridicat o

clădire pentru publicație și am instalat aparatura de printare pentru cruciada noastră literară. Așadar, în câțiva ani am avut o organizație mare și bine dotată.

Am învățat că atunci când ne rugăm pentru fiecare pas și când fiecare pas este în voia lui Dumnezeu, miracolul necesar va avea loc.

Stâlpul de nor

Planul lui Dumnezeu pentru călăuzirea poporului Său răscumpărat este frumos ilustrat în povestea modului în care Dumnezeu i-a condus pe copiii lui Israel. Ei știau că trebuiau să meargă spre Țara Promisă. Dumnezeu nu i-a lăsat cu propriile lor resurse și înțelepciunea lor – chiar și în parcurgerea acelei scurte călătorii. Ei au fost conduși de prezența Domnului care a stat în norul Cortului. Când norul s-a deplasat, s-au deplasat și ei, iar când norul s-a oprit, s-au oprit și ei.

„Cât au ținut călătoriile lor, copiii lui Israel porneau numai când se ridica norul deasupra Cortului. Și când nu se ridica norul, nu porneau, până ce nu se ridica. Norul Domnului era deasupra Cortului ziua; iar noaptea, era un foc înaintea întregii case a lui Israel, în timpul tuturor călătoriilor lor.” (Exod 40 : 36 – 38)

Trebuie să observăm la modul cel mai serios că generației de evrei care a refuzat să urmeze norul, nu i s-a permis să intre în Țara Promisă.

Lecția este clară. Lucrurile acestea au fost scrise pentru a ne sfătui pe noi. (1 Corinteni 10 : 11). Când vedem tragedia comună creștinilor care nu mai merg înainte în experiența lor de credință, știm că în anumite căi ei au respins călăuzirea divină sau au ignorat-o. Cei care vor să aibă rugăciunile ascultate trebuie să dorească să urmeze învățăturile lui Hristos în viețile lor, oricât i-ar costa.

Este tristă povestea celor care zi de zi plâng încontinuu și doresc ca anumite persoane să se roage pentru ei. Ce nu este în regulă? De ce sunt acești oameni atât de dărâmați? Oare pentru că viața lor este în afara voii descoperite a lui Dumnezeu? De obicei, acesta este motivul pentru eșecul lor constant. Isus a zis să ne rugăm: „Facă-se voia Ta, precum în cer și pe pământ”. Să ne rugăm înseamnă să spunem: „Doamne, fie ca voia Ta să se facă în viața mea.” Pentru că voia lui Dumnezeu poate să fie făcută pe pământ doar așa cum se face în viețile noastre.

În grădina Ghetsimani, Isus a trasat exemplul unei încredințări absolute în voia lui Dumnezeu. Acolo El S-a luptat cu puterile întunericului. Totuși, chiar și când sufletul Lui era torturat în teribila luptă, El a fost în stare să se roage. „Tată, dacă este cu putință, depărtează de la Mine paharul acesta! Totuși nu cum voiesc Eu, ci cum voiești Tu.” (Matei 26 : 39) Hristos S-a supus voii lui Dumnezeu, deși aceasta a însemnat să bea un pahar plin de amărăciune.

Dacă vrei să muți munții așa cum a făcut Hristos, atunci trebuie să te rogi ca și El: „nu cum voiesc Eu, ci cum voiești Tu.” Dacă vei primi răspunsuri la rugăciune așa cum a primit Isus, atunci trebuie să te supui voii lui Dumnezeu. Acest lucru înseamnă moartea vieții trăită pentru sine. Dar după moarte urmează ca o compensație o viață reînsoțită – și cu aceasta, pacea și bucuria în Duhul Sfânt. Deși Hristos a îndurat suferințe în ultimele ore ale vieții Sale pământești, Dumnezeu, de asemenea I-a dat o

așa bucurie încât El a putut să spună: „V-am spus aceste lucruri, pentru ca bucuria Mea să rămână în voi, și bucuria voastră să fie deplină.”(Ioan 15 : 11)

Un alt secret important al rugăciunii este să te rogi așa cum S-a rugat Hristos: „Nu voia Mea, ci voia Ta să se facă”. Fiecare pas trebuie supus lui Dumnezeu. Este mai important să căutăm voia lui Dumnezeu și binecuvântarea Lui, decât să cerem lui Dumnezeu să binecuvinteze planurile noastre. Dumnezeu va oferi puterea de a muta munții doar dacă se potrivește planurilor Sale. „Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea, și vi se va da.” (Ioan 15 : 7)

Capitolul 6

Secretul părtășiei zilnice

Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă în fiecare zi” (Luca 11 : 3).

Aceste cuvinte conțin un alt secret vital în arta rugăciunii pentru a schimba lucrurile – principiul contactului zilnic cu Dumnezeu cel viu. Isus ne-a învățat să ne rugăm: „Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă în fiecare zi”.

Dumnezeu a stabilit anumite legi care să conducă Universul Lui. În nicio sferă nu este permanența acestor legi mai evidentă decât în sfera rugăciunii. Rugăciunea care are succes necesită o legătură zilnică cu Dumnezeu. Când viața spirituală a unei persoane începe să se deterioreze, în general, poate avea legătură cu lipsa unei rugăciuni zilnice constante. Este incredibil să aflăm cât de puțin timp acordă oamenii pentru rugăciunea reală, chiar și organizațiile misionare. Probabil petrec 5 sau 10 minute pe zi pentru rugăciune, iar apoi pornesc pe drumul lor. Nu e de mirare că forțele întunericului se mobilizează împotriva lor și în unele cazuri, paralizează complet eforturile lor.

O viață de succes este formată în creuzetul orei zilnice de rugăciune. Dumnezeu trebuie să lucreze cu materialul care I se dă. Dacă există puțin material disponibil, El este limitat în ceea ce poate să facă. Mulți oameni nu realizează că există, de fapt, substanță în rugăciune. Dumnezeu înmagazinează rugăciunile sfinților Săi pentru a le folosi la momentul potrivit (Apocalipsa 8 : 3). Rugăciunile poporului lui Dumnezeu sunt folosite într-un mod vital pentru a îndeplini planul Său pe pământ.

Dumnezeu a stabilit pentru noi ca să avem resursele cerului la porunca noastră. Isus a zis: „Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ.” (Matei 28 : 18) „Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.” (Marcu 16 : 15) „Cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi.” (Ioan 20 : 21) Biserica poate să preia această sarcină importantă pentru că toată puterea i-a fost pusă la dispoziție. Dar este disponibilă doar celor care păstrează cu Dumnezeu o legătură zilnică.

„Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă în fiecare zi.” Isus nu ne-a cerut ca să ne rugăm pentru pâinea pentru un an, o lună sau chiar o săptămână. Dumnezeu vrea să depindem zilnic de El. El dorește ca zilnic să recunoaștem nevoia prezenței Sale și puterea Lui care ne susține.

Mana zilnică

Dependența zilnică de Dumnezeu a fost învățată prin dăruirea manei pentru copiii lui Israel. Ei primeau doar cât le era suficient pentru o zi. Niciun om nu putea strânge și păstra pentru a folosi în viitor. Cei care au făcut acest lucru au găsit viermi în mâncare, neputând să mai fie consumată.

Există o greșeală făcută de foarte mulți creștini.... Aceștia ar prefera, mai degrabă, să aibă vindecarea pe care nu o pot „pierde”, decât sănătatea care vine dintr-o

dependență zilnică de puterea înviorătoare a Duhului lui Dumnezeu. Ar prefera, mai degrabă, să aibă siguranță financiară decât să meargă zilnic în camera secretă și să-L roage pe Dumnezeu să aibă grijă de nevoile lor. Ei ar dori un botez în Duhul Sfânt care nu necesită așteptarea zilnică de la Dumnezeu pentru o ungere proaspătă. Dar aceste dorințe nu sunt în conformitate cu scopul lui Dumnezeu.

Planul lui Dumnezeu implică dependența zilnică de El. Fără El nu poți face nimic. Pentru a împlini cu succes voia Lui, nu trebuie să permiți ca nicio singură zi să treacă fără a avea părtașie cu Dumnezeu. „Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu”(Matei 4 : 4) La fel cum trupul simte efectul trăirii fără mâncare, așa și duhul suferă atunci când nu este hrănit cu Pâinea Vieții.

Daniel este un exemplu excelent, care a aflat secretul succesului adevărat. Viața lui a durat un secol, timp în care dinastiile s-au ridicat și au căzut. A fost una dintre cele mai turbulente ere din istoria lumii. Viața lui Daniel era în pericol. Odată a fost condamnat la moarte împreună cu toți bărbații înțelepți din Babilon. Într-o altă perioadă, a fost aruncat în groapa cu lei. De fiecare dată, viața lui Daniel a fost păstrată în mod miraculos.

Înțelepciunea și integritatea lui Daniel au făcut ca el să fie favorizat de către fiecare regim care domnea. Pentru că Duhul lui Dumnezeu a locuit în el, el a fost admirat și respectat de către regi și regine (Daniel 5 : 11). De fiecare dată când apărea o urgență, aceștia veneau la Daniel pentru ajutor. Viața lui Daniel a influențat națiunile o bună perioadă a secolului. Curajul său neînfricat și credința au făcut ca regii să ajungă să-L cunoască pe adevăratul Dumnezeu.

Care era secretul puterii lui Daniel? Rugăciunea era o prioritate pentru el. El nu a alergat la Dumnezeu doar când apăreau anumite perioade de criză. Crizele erau un fapt comun în viața lui, dar când au apărut, el a știut întotdeauna ce să facă. De trei ori pe zi vorbea cu Dumnezeu și mulțumea. El nu permitea ca nici un lucru să-i întrerupă obiceiul său zilnic.

Lecția zidurilor sparte

Importanța întâlnirii zilnice cu Dumnezeu în seriozitatea rugăciunii este ilustrată cu putere în povestea următoare:

Un negustor creștin armean transporta marfă cu o caravană dincolo de deșert spre un oraș din Armenia. El a fost crescut într-o casă de creștini și zilnic se încredea în mâinile lui Dumnezeu.

La acea vreme, țara era plină de kurzi – bandiți care jefuiau caravane. Fără ca negustorul să știe, acești bandiți au urmărit caravana lui intenționând să o jefuiască la primul loc de campare din câmp.

După ce s-a întunecat, la timpul hotărât kurzii s-au apropiat de tabără. Totul era ciudat de liniștit – nici un paznic sau străjer. Dar pe măsură ce se apropiau, spre uimirea lor au văzut ziduri înalte în jurul caravanei.

Au încercat din nou în noaptea următoare și au găsit aceleași ziduri de netrecut. În a treia noapte zidurile erau acolo, dar existau câteva locuri sparte prin care kurzii puteau intra.

Speriat de acest mister, căpitanul kurzilor a trezit negustorul. „Ce înseamnă aceasta? De când ai plecat din Ezerum noi te-am urmărit pentru a te jefui. În prima și a doua noapte am găsit niște ziduri înalte în jurul caravanei, dar în această seară am putut intra prin locurile sparte din ziduri. Dacă ne vei spune secretul din spatele acestui mister, nu o să îți facem rău.”

Negustorul, uimit și el de cele întâmplate a zis: „Prietenii mei, nu am făcut nimic ca să ridic aceste ziduri în jurul nostru. Tot ce am făcut a fost să mă rog în fiecare seară, încredințându-mi viața mea și a celor care sunt cu mine în mâna lui Dumnezeu. Cred pe deplin că El mă ferește de cel rău. Dar în seara aceasta, pentru că am fost foarte obosit și somnoros, am făcut o rugăciune lipsită de entuziasm. Cred că de-asta vi s-a permis să treceți de ziduri!”

Kurzii au fost foarte mișcați de mărturia negustorului și chiar acolo și-au predat viețile lui Isus Hristos și au fost salvați. De la jefuitori de caravane, aceștia au devenit bărbați cu teamă de Dumnezeu. Negustorul armean nu a uitat niciodată de spărturile din zidul de rugăciune.

Iată aici un alt secret al rugăciunii puternice: Ca să muți munții, rugăciunea trebuie să fie un stil de viață. Cel ce dorește răspunsuri la rugăciunile sale trebuie, ca și Daniel, să se întâlnească zi de zi cu Dumnezeu. Rugăciunea trebuie să vină la fel de natural ca și respirația. Prin rugăciune, forțele întunericului, forțe pe care omul nu le poate birui, vor fi înfrânte. Prin rugăciunea continuă, dușmanul este închis și o barieră de protecție îl ține pe diavol departe.

Capitolul 7

Secretul rugăciunii care anticipează răul

Diavolul L-a suit pe un munte înalt, I-a arătat într-o clipă toate împărățiile pământului și I-a zis: „Ție Îți voi da toată stăpânirea și slava acestor împărății; căci mie îmi este dată și o dau oricui voiesc. Dacă, dar, Te vei închina înaintea mea, toată va fi a Ta.” (Luca 4 : 5 – 7)

„...și nu ne duce în ispită, ci izbăvește-ne de cel rău. Căci a Ta este Împărăția și puterea și slava în veci. Amin!” (Matei 6 : 13)

Rugăciunea poate să mute munții, dar pentru a ne ruga astfel, trebuie să dorim să cunoaștem și să biruim ispitele care vin asupra noastră. Hristos a fost dus pe un munte înalt, unde a primit o ofertă din partea prințului acestei lumi (Luca 4 : 5 – 7). De pe cel mai înalt vârf al muntelui, diavolul I-a arătat lui Isus împărățiile lumii și gloria lor. Apoi, a propus ca toate acestea să fie date lui Isus doar dacă El se va închina lui. Hristos a respins oferta diavolului, declarând că închinarea este doar pentru Dumnezeu.

Munții au fost, adesea, locul de testare pentru cei sfinți. La muntele Sinai, copiii lui Israel au fost martorii unei experiențe copleșitoare de fulgere. Scena i-a făcut să se retragă și să-i spună lui Moise: „Vorbește-ne tu însuși și te vom asculta: dar să nu ne mai vorbească Dumnezeu, ca să nu murim.” (Exodul 20 : 19) Dar Moise a zis poporului: „Nu vă înspăimântați; căci Dumnezeu a venit tocmai ca să vă pună la încercare și ca să aveți frica Lui înaintea ochilor voștri, pentru ca să nu păcătuiți.” (Exodul 20 : 20)

Pe muntele Moria, Avraam a trecut testul cel mai suprem al vieții sale: I s-a cerut să renunțe la singurul lui fiu, Isaac. „Prin credință a adus Avraam jertfă pe Isaac, când a fost pus la încercare: el, care primise făgăduințele cu bucurie, a adus jertfă pe singurul lui fiu! Căci se gândea că Dumnezeu poate să învie chiar și din morți; și, drept vorbind, ca înviat din morți l-a primit înapoi.” (Evrei 11 : 17, 19) Statornicia lui Avraam în acest test l-a făcut să fie numit tatăl cel credincios. (vezi Galateni 3 : 6 – 9)

Pe muntele Carmel, Ilie a provocat proorocii lui Baal și a chemat Israelul înapoi la Dumnezeu prin cuvintele: „Până când vreți să șchiopătați de amândouă picioarele? Dacă Domnul este Dumnezeu, mergeți după El; iar dacă este Baal, mergeți după Baal!” (1 Împărați 18 : 21) Credința lui Ilie în Dumnezeu a fost justificată când, în răspuns la rugăciunea lui, a venit focul din cer și a mistuit arderea de tot.

Pentru a muta munții, trebuie să dorești să îndeplinești provocarea. Trebuie să fii capabil să cunoști înălțimea muntelui și să îi iei măsurile. Întotdeauna, cu cât urci mai sus, cu atât de mari vor fi ispitele. În vârf vei întâlni fața ispititorului pentru a-l înfrunța așa cum a făcut Hristos.

Mai devreme sau mai târziu, vei avea de înfruntat ispitele mai subtile ale diavolului – mândria și ambiția. Satana, știind că Isus Hristos a biruit cu succes toate ispitele, i-a oferit încă o promisiune – promisiunea că toate împărățiile pământului vor fi ale Lui, dacă se va închina diavolului.

Secretul victoriei asupra ispitei

Toți trebuie să ne confruntăm cu ispitele, așa cum a făcut și Hristos. Nu avem nimic de câștigat dacă singuri ne așezăm în fața ispitei. De aceea, Hristos ne-a învățat să ne rugăm: „și nu ne duce în ispită, ci izbăvește-ne de cel rău”. Aici este anticiparea divină și eliberarea de cel rău înainte ca acesta să ajungă la noi.

O tânără mamă creștină a învățat secretul conducerii protective a lui Dumnezeu. Rugăciunea a devenit o parte foarte importantă din viața ei și a ajuns foarte sensibilă față de călăuzirea Duhului Sfânt. Trăirea zilnică în Duhul a rezultat în rugăciunea făcută la timp pentru a preveni tragedia din viața copilului ei. Aceasta este mărturia ei:

„Într-o zi de toamnă, chiar înainte de începerea anului școlar, o mare teamă a cuprins brusc inima mea. Ceva tragic urma să se întâmple. Știam că unul din copiii mei este în pericol. Aceasta a fost o experiență nouă pentru mine, pentru că am avut parte doar de fericire de când am fost salvată. Am realizat că aceasta era o avertizare de la Dumnezeu așa că am început să mă rog. Alinarea a venit și o mare pace m-a cuprins. M-am ridicat și am mulțumit lui Dumnezeu.

Când mi-am văzut copiii alergând pe stradă, am ieșit la poartă ca să îi întâmpin. În timp ce veneau, una din fete a zis că micul copil al vecinilor noștri tocmai a fost lovit de o mașină.

Copilul meu mai mic, Johnny, a venit cu o expresie nedumerită la mine și mi-a zis: „Mamă, mașina aceea m-ar fi lovit și pe mine, pentru că am traversat strada împreună, dar mașina a mers atât de repede că vântul de la mașină m-a luat și m-a împins din stradă.” I-am zis că a fost mâna lui Dumnezeu care l-a mutat din calea pericolului.”

Unele rugăciuni sunt făcute prea târziu

Unele rugăciuni sunt făcute prea târziu. Unii oameni se roagă cu toată convingerea la Dumnezeu după ce intră în probleme, fără ca să realizeze că dacă se rugau mai devreme, ar fi putut evita capcana. Este mai bine să anticipezi răul și să-l eviți. „Omul chibzuit vede răul și se ascunde; dar proștii merg spre el și sunt pedepsiți” (Proverbe 27 : 12) Cum putem spera să scăpăm de capcanele pe care diavolul ni le întinde mereu? Răspunsul nu este în anticiparea sau înțelepciunea umană. „Încrede-te în Domnul din toată inima ta și nu te bizui pe înțelepciunea ta!” (Proverbe 3 : 5)

Există un loc al siguranței care este ascuns de ochiul obișnuit al trecătorului și este rezervat pentru cel care „răstoarnă munții”. Iov face referire la acest lucru:

„Pasărea de pradă nu-i cunoaște cărarea. Ochiul vulturului n-a zărit-o, cele mai trufașe dobitoace n-au călcat pe ea, și leul n-a trecut niciodată pe ea. Omul își pune mâna pe stânca de cremene și răstoarnă munții din rădăcină.” (Iov 28 : 7 – 9)

Acest loc al siguranței și protecției de rău este descoperit în Psalmul 91:

„Cel ce stă sub ocrotirea Celui Preaînalt și se odihnește la umbra Celui atotputernic... Da, El te scapă de lațul vânătorului, de ciumă și de pustiirile ei. El te va acoperi cu penele Lui și te vei ascunde sub aripile Lui. Căci scut și pavăză este credințioșia Lui!” (Psalmul 91 : 1, 3, 4)

Aceasta este o promisiune de scăpare de capcanele celui rău! Expresia „lațul vânătorului” se referă la lucrarea Satanei care este ocupat să întindă curse pentru poporul lui Dumnezeu. Mulți ajung să fie prinși în capcane și, uneori, Dumnezeu în mila Sa îi scapă într-un anume fel. Dar cât de bine este să fii conștient și să eviți capcanele.

Isus a învățat credincioșii să se roage să fie păziți de cel rău. Nu scăpați de el după ce acesta îi înghite.

Lecția anticipării ispitelor este portretizată în drama de la Ghetsimani. Acolo Isus S-a confruntat cu cea mai mare criză a vieții Sale. Puterile întunericului și-au concentrat forțele într-un efort disperat pentru a birui scopul lui Dumnezeu cu un atac copleșitor asupra lui Hristos. Când Isus S-a rugat în acea noapte, sufletul Lui era cumplit de îndurerat. „Sudoarea I se făcuse ca niște picături mari de sânge care cădeau pe pământ.” (Luca 22 : 44) Isus S-a luptat într-o rugăciune chinuitoare, în timp ce ucenicii Lui au adormit. Deși Isus le-a spus să se roage ca să nu cadă în ispită, se pare că ei au fost indiferenți la drama care a atras atenția întregului Univers.

Și ei erau pe punctul de a se confrunta cu cea mai mare criză a vieții lor. Curând avea să apară trădătorul, iar ei să fie duși în confuzie și panică. Nu erau pregătiți pentru că atunci când ar fi putut să urmeze instrucțiunile Lui și să se protejeze de furtuna care urma să vină, ei au adormit.

Ucenicii au adormit exact până în momentul în care au venit soldații înarmați. S-au trezit într-o mare confuzie. Unul dintre ucenici a atacat pe slujitorul marelui preot și i-a tăiat urechea. După arestarea lui Isus, Petru, în panică, a vorbit înainte de a gândi doar ca să descopere că L-a renegat pe Domnul său. A plâns cu amar actul său de lașitate. Ce nu ar fi dat să poată întoarce timpul cu câteva ore. Marea sa greșală a fost că nu s-a rugat atunci când ispita amenințase. El nu a acordat atenție semnalului de alarmă al lui Isus de „a se ridica și se ruga”. În schimb, acesta a dormit în timp ce lumea lui se destrăma.

Un semnal de alarmă pentru vremurile noastre

Semnalul de alarmă al lui Isus de a priveghea și de a se ruga nu era doar pentru ucenici. Acest avertisment se aplică tuturor creștinilor, în special celor care trăiesc în vremurile care preced revenirea Sa. Când Isus a avut minunatul discurs pe tema evenimentelor precedente revenirii Sale, El a avertizat spunând că „îngrijorările acestei vieți” vor face ca acea zi să vină pe „neașteptate” pentru mulți. (Luca 21 : 34) „Căci ziua aceea va veni ca un laț peste toți cei ce locuiesc pe toată fața pământului.” (Luca 21 : 35) El a dat un avertisment special pentru cei care vor trăi în acea zi:

„Vegheați, dar, în tot timpul și rugați-vă, ca să aveți putere să scăpați de toate lucrurile acestea care se vor întâmpla și să stați în picioare înaintea Fiului omului.” (Luca 21 : 36)

Pași necesari pentru mântuire

1. RECUNOAȘTERE: „ Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu.” (Romani 3 : 23) „Dumnezeule, ai milă de mine, păcătosul!” (Luca

- 18 : 13) Trebuie să recunoști, în lumina Cuvântului lui Dumnezeu, că ești un păcătos.
2. POCĂINȚĂ: „...dacă nu vă pocăiți, toți veți pieri la fel.” (Luca 13 : 3) „Pocăiți-vă, dar, și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se șteargă păcatele” (Faptele Apostolilor 3 : 19). Trebuie să vezi groaza păcatului și să te pocăiești.
 3. MĂRTURISIRE: „ Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curețe de orice nelegiuire.” (1 Ioan 1 : 9) „Căci prin credința din inimă se capătă neprihănirea, și prin mărturisirea cu gura se ajunge la mântuire” (Romani 10 : 10). Mărturisește-ți păcatele înaintea lui Dumnezeu.
 4. RENUNȚĂ: „ Să se lase cel rău de calea lui, și omul nelegiuit să se lase de gândurile lui, să se întoarcă la Domnul care va avea milă de el, la Dumnezeuul nostru care nu obosește iertând.” (Isaia 55 : 7) Părerea de rău pentru păcat nu este îndeajuns. Trebuie să ne lăsăm de păcat o dată pentru totdeauna.
 5. CREDE: „ Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.” (Ioan 3 : 16) „Dacă mărturisești deci cu gura ta pe Isus ca Domn și dacă crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat din morți, vei fi mântuit.” (Romani 10 : 9). Crede în lucrarea completă a lui Hristos pe cruce.
 6. PRIMEȘTE: „ A venit la ai Săi, și ai Săi nu L-au primit. Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu” (Ioan 1 : 11, 12). Hristos trebuie primit în mod personal în inimă, prin credință, dacă vrei ca să ai parte de nașterea din nou.

Acum, dacă te vei ruga această rugăciune, te va ajuta să Îl primești pe Isus Hristos în sufletul și în viața ta:

Dragă Tată ceresc,
Îți mulțumesc că mă iubești,
Cer ca Fiul Tău, Isus, să vină în viața mea.
Știu că am păcătuit și Te-am întristat mult.
Îți cer ca să mă ierți de toate aceste păcate și să îmi cureți viața.
Ajută-mă ca să Te urmez pe Tine și învățăturile Tale.
Protejează-mă de Satana și de rău.
Învață-mă ca să Te pun pe Tine pe primul loc în toate gândurile și acțiunile mele.
Ajută-mă să-mi iubesc aproapele așa cum Tu m-ai iubit pe mine.
Și, Tată, arată-mi pas cu pas planul pe care L-ai pregătit pentru viața mea.
Îți ofer viața mea și pe mine însumi.
Te laud și te slăvesc, Domnul și Creatorul meu.
Îți voi mulțumi mereu pentru sacrificiul făcut de Fiul Tău pe cruce,
ca eu să pot avea viață veșnică cu Tine.
Ajută-mă să-i câștig și pe ceilalți pentru Hristos.
Aștept revenirea Ta pentru a mă lua în cer.
Vino curând, Doamne Isus, Amin.

CUM SĂ PRIMEȘTI BOTEZUL CU DUHUL SFÂNT?

1. Trebuie să fii născut din nou. Acest lucru înseamnă să ceri lui Isus să-ți ierte păcatele, iar tu să accepți iertarea lui Dumnezeu, știind că „toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu” și „oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit.” (Romani 3 : 23, 10 : 9). Dacă L-ai primit pe Hristos ca și Mântuitor al tău, Duhul Sfânt locuiește în tine. Ioan 14 : 7; 1 Corinteni 3 : 16, 6 – 19.
2. Duhul Sfânt este o Persoană și va vorbi El Însuși dacă Îl vei lăsa.
3. Duhul Sfânt va folosi buzele tale, limba ta și vocea ta dacă Îl vei lăsa – la fel cum vorbești în limba română.
4. Atunci când ești plin de Duhul Sfânt, prin credință trebuie să începi vorbirea în limbi. Faptele Apostolilor 2 : 4 spune: „Și toți s-au umplut de Duh Sfânt și au început să vorbească în alte limbi, după cum le dădea Duhul să vorbească.”
5. Să-L primești pe Hristos ca și Mântuitor a necesitat un act de credință. Vindecarea rezultă dintr-un act de credință. Vorbirea în limbi necesită credință.
6. Când, prin credință, începi să vorbești în limbi, Duhul Sfânt Îți va da cuvintele pe care să le rostești. Aici intervine supranaturalul.
7. Fiecărui credincios i se poruncește să „fie plin de Duhul Sfânt”. (Efeseni 5 : 18) Chiar și Maria, mama lui Isus, și frații lui de sânge, Iacov, Iose, Simon și Iuda (Matei 13 : 55; Faptele Apostolilor 1 : 14) și ucenicii Lui au primit. (Faptele Apostolilor 2 : 4) Primirea Duhului Sfânt nu este o opțiune.
8. Odihnește-te. „Iată odihna...” Isaia 28 : 12.
9. Duhul Sfânt este un dar. Faptele Apostolilor 8 : 20; 2 : 38, 39; 11 : 27; Luca 11 : 13. Nu implori și nu lucrezi pentru un dar. Îl primești, pur și simplu.
10. Începe fiecare zi prin a te ruga în Duhul, pentru a te zidi spiritual pe tine – este ca și cum ți-ai încărca bateriile spirituale. 1 Corinteni 14 : 4, 18.
11. Primește acum glorificarea lui Isus în inima ta și vorbirea prin credință în limbi necunoscute în timp ce Duhul Sfânt din tine o să îți dea cuvintele necesare.